

Lungimea totală a podurilor fiind de 535^m,35 costul pe metru liniar de pod este de 618 lei. Dacă podurile s'ar fi construit de lemn costul s'a evaluat că ar fi fost de 400—450 lei pe metru liniar.

Vedem ast-fel că podurile metalice cu consolă și mai cu sémă cele cu culee și palee metalice cu uă chel-tuială de construcția numai de 50% mai mare de cât a podurilor de lemn, ne garantéză uă durabilitate aprópe nelimitată cu uă întreținere puțin costisitoare în raport cu podurile de lemn, cari au durata limitată, și întreținere și supraveghere costisitoare.

Y. N. Papadopol.

DETERMINAREA

prin

MIJLOCE ALGEBRICE A MOMENTULUI DE INERTIE

LA FIGURILE GEOMETRICE PLANE CELE MAI USITATE

În numerile precedente, fiind stabilite formulele pentru momentul de inerție în raport cu o axă óre-care al unei drepte, al unui poligon óre-care, al cercului și elipsei, se póte cu cea mai mare înlesnire stabili formule pentru momentul de inerție al porțiunilor din acele figuri séu al unei combinațiuni de porțiuni de diferite figuri; nu vom insista dar mai mult asupra acestor detalieri.

Momentul de inerție polar séu în raport cu un punct.

Am arătat deja de la început (veđi buletinul din Martie-Aprilie 1888) definiția momentului de inerție polar séu în raport cu un punct; am arătat asemenea rela-

țiunea ce există între momentul de inerție în raport cu două axe rectangulare trecând prin acel pol (Teorema II, vezi buletinul menționat mai sus).

Momentul de inerție polar al cercului.

Deja pentru cerc, am fost nevoiți, pentru determinarea momentului său de inerție în raport cu o axă, să stabilim momentul său de inerție polar și am găsit că acest moment în raport cu centrul cercului ca pol este :

$$I_0 = \frac{\pi r^4}{2}$$

(a se vedea buletinul din Iulie și August 1898).

Momentul de inerție polar al unei elipse.

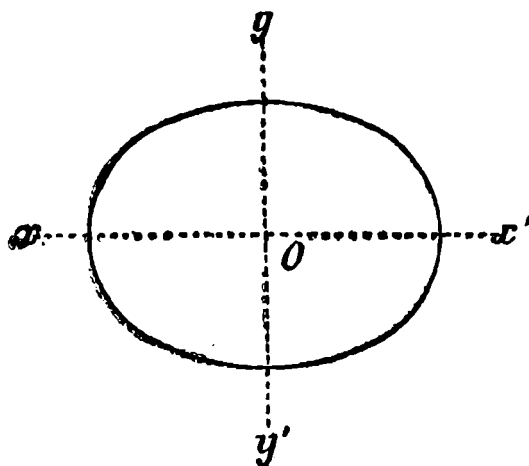
Se căutăm momentul de inerție al elipsei în raport cu centrul său O . Insemnând prin a și b semi-lungimea axelor elipsei, am văzut că momentul de inerție al elipsei în raport cu axul cel mare este

$$I_1 = \frac{\pi a b^3}{4}$$

și în raport cu axul cel mic $I_2 = \frac{\pi b a^3}{4}$.

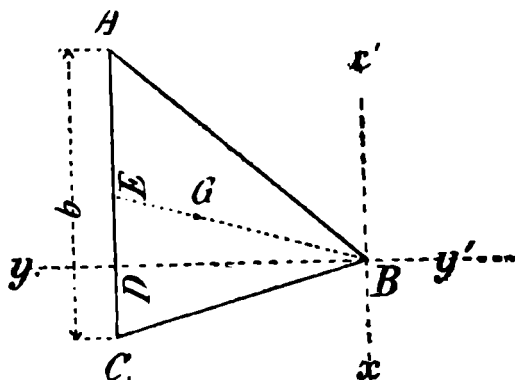
Dacă acum aplicăm theorema II vom avea :

$$I_0 = I_1 + I_2 = \frac{\pi a b}{4} (a^2 + b^2)$$

Momentul de inerție polar al unui triunghi

1°) In raport cu unul din vîrfurile sale ca pol. Fie B

vîrful luat ca pol. Dacă considerăm o axă $x x'$ trecînd prin B și paralelă cu latura opusă la unghiul B; momentul de inerție al triunghiului în raport cu această axă șcim că este (Bulletinul din Mai și Iunie)

$$I_1 = \frac{b h^3}{4}.$$

Dacă considerăm uă axă $y y'$ perpendiculară pe $x x'$, și trecînd prin polul B, momentul de inerție al triunghiului în raport cu axa $y y'$ șcim asemenea că este :

$$I_2 = \frac{h}{12} (\overline{AD}^3 + \overline{DC}^3)$$

și prin urmare după theoremă II momentul de inerție polar al triunghiului în raport cu polul B va fi :

$$I_0 = I_1 + I_2 = \frac{b h^3}{4} + \frac{h}{12} (\overline{AD}^3 + \overline{DC}^3).$$

dacă triunghiul ABC ar fi equilateral sêu isoscel, atunci am avea :

$$AD = DC = \frac{b}{2} \text{ și}$$

$$\overline{AD}^3 = \overline{DC}^3 = \frac{b^3}{8}$$

și momentul polar devine :

$$I_0 = \frac{b h^3}{4} + \frac{h}{12} \left(\frac{b^3}{8} + \frac{b^3}{8} \right) = \frac{b h^3}{4} + \frac{h b^3}{48} = \frac{h b}{4} \left(h^2 + \frac{b^2}{12} \right).$$

2°) in raport cu centrul sêu de gravitate ca pol.

Fie BE mediana triunghiului care trece prin B și G centrul său de gravitate. Dacă însemnăm prin l lungimea BE, atunci

$$BG = \frac{2l}{3}.$$

Fie I_G momentul de inerție polar în raport cu punctul G ca pol; după theoremă IV vom avea:

$$I_0 = I_G + \frac{bh}{2} \left(\frac{2l}{3} \right)^2 = I_G + \frac{2bh l^2}{9}, \text{ de unde}$$

$$I_G = I_0 - \frac{2bh l^2}{9} = \frac{bh^3}{4} + \frac{h}{12} (\overline{AD}^3 + \overline{DC}^3) - \frac{2bh l^2}{9}.$$

Acăsta este o formulă pentru cazul general, însă care se simplifică foarte mult când se iau cazuri particulare cum este de exemplu triunghiul echilateral său isoscel.

Așa de exemplu în cazul unui triunghi isoscel avem:

$$I_G = \frac{bh}{4} (h^2 + \frac{b^2}{12}) - \frac{2bh l^2}{9}$$

și fiind-că $l=h$ atunci avem:

$$I_G = \frac{bh^3}{4} + \frac{hb^3}{48} - \frac{2bh^3}{9} = \frac{bh^3}{36} + \frac{hb^3}{48} = \frac{bh}{12} \left(\frac{h^2}{3} + \frac{b^2}{4} \right)$$

era în cazul unui triunghi echilateral centrul de gravitate coincide cu centrul de figură al triunghiului și momentul de inerție polar în raport cu acest centru ca pol devine, dacă însemnăm prin c una din laturile triunghiului

$$I_G = \frac{ch^3}{36} + \frac{hc^3}{48} = \frac{ch}{12} \left(\frac{h^2}{3} + \frac{c^2}{4} \right)$$

însă de altă parte din figura triunghiului echilateral avem:

$$h^2 + \frac{c^2}{4} = c^2 \text{ sau } h^2 = \frac{3c^2}{4} \text{ și } h = \frac{c}{2} \sqrt{3}.$$

și dacă înlocuim pe h^2 și pe h prin valorile lor vom avea

$$I_G = \frac{c^3 \sqrt{3}}{24} \left(\frac{c^2}{4} + \frac{c^2}{4} \right) = \frac{c^4 \sqrt{3}}{48}.$$

Momentul de inerție polar al unui dreptunghi în raport cu centrul său ca pol

Știm mai dinainte (Buletinul Mai—Iunie) că dacă însemnăm prin b baza dreptunghiului și prin h înălțimea sa, momentul său de inerție în raport cu axa xx' ce trece prin centrul său este

$$I_1 = \frac{bh^3}{12}$$

iar în raport cu axă yy' trecând prin centru și perpendiculară pe axa xx' , momentul său de inerție este

$$I_2 = \frac{hb^3}{12}$$

Deci în virtutea teoremei II avem :

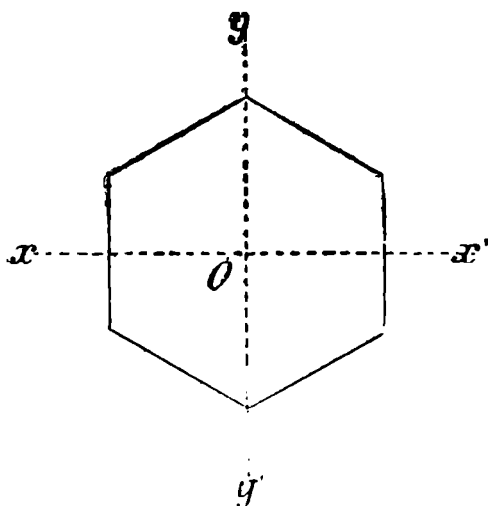
$$I_0 = I_1 + I_2 = \frac{bh^3}{12} + \frac{hb^3}{12} = \frac{bh}{12}(h^2 + b^2)$$

Momentul de inerție polar al unui pătrat în raport cu centrul său ca pol

Pentru pătrat se poate obține direct ca pentru dreptunghiul său se poate deduce din formula dreptunghiului făcând $b=h=c$ c fiind latura patratului și atunci avem :

$$I_0 = \frac{c^3}{12}(c^2 + c^2) = \frac{c^5}{6}$$

**Momentul de inerție polar al unui exagon regulat
în raport cu centrul său ca pol**

Am văzut că momentul de inerție al exagonului regulat în raport cu axa $x x'$ ce trece prin două vîrfuri diametral opuse este :

$$I_1 = \frac{5C^2\sqrt{3}}{16}$$

și în raport cu o axă $y y'$ trecînd prin centru și perpendiculară pe axa $x x'$, momentul de inerție este :

$I_2 = \frac{5C^2\sqrt{3}}{16}$ C fiind latura exagonului.

$$I_2 = \frac{5C^2\sqrt{3}}{16} \quad C \text{ fiind latura exagonului.}$$

Prin urmare după theoremă II momentul de inerție polar în raport cu centrul ca pol va fi :

$$I_0 = I_1 + I_2 = \frac{5C^2\sqrt{3}}{16} + \frac{5C^2\sqrt{3}}{16} = \frac{5C^2\sqrt{3}}{8}$$

Metoda întrebuintată pînă aci, se aplică în mod identic și pentru celelalte poligone regulate și chiar neregulate; căci după cum vedem momentul de inerție polar nu este de cât suma momentelor în raport cu 2 axe rectangulare și trecînd prin punctul luat ca pol de inerție.

O dată momentul de inerție obținut în raport cu un punct oare-care din planul figurei, se poate deduce momentul său de inerție polar în raport cu ori-care alt punct din planul său, căci theoremă IV este aplicabilă; în adevăr un punct din planul unei figuri se poate considera ca proiecțiunea unei axe perpendiculare pe planul figurei și atunci două puncte luate ca poli diferiți

*

se pot considera ca proiecțiunea a două axe paralele între ele și deci theoremă IV se aplică pentru două puncte luate ca poli din care unul să fie centrul de gravitate, precum se aplică pentru două axe paralele din care una trece prin centrul de gravitate.

Flor Pomponiu.

O DIFERINȚA DE REACȚIUNE

IN CHIMIA ORGANICĂ

INTRE ACIDUL SULFURIC ȘI SELENIC

Acidul sulfuric concentrat reacționează cu ușurință asupra benzinei și homologilor săi precum și asupra derivaților săi halogenici.

În teză generală se poate adesea obține în acest mod următorii trei corpi :

1. Un derivat sulfuric.
2. O sulfobenzidă.
3. O franceină.

Derivatul sulfuric și cu deosebire franceina se obțin mai în tot-d'auna. În ce privește acești doi corpi se poate chiar întinde această reacțiune a acidului sulfuric, ca având loc cu toți ceilalți nucleii aromatici.

Vedând în producțiunea franceinelor rezultatul unei acțiuni oxidante a acidului sulfuric asupra nucleilor aromatici, am căutat de la început încă să ved dacă nu cum-va și alți acizi oxigenați ar da loc la aceiași reacțiune.

Am încercat mai întâi acidul orto-fosforic concentrat și după mai multe zile de reacțiune la cald asupra benzinei pentaclorurate atât de ușor transformabilă în fran-